

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 27.9.1999 z vlastního podnětu podle 57 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb. v návaznosti na § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve věci přezkoumávání rozhodnutí a úkonů zadavatele Okresní nemocnice Nové Město na Moravě, Žďárská 610, 592 31 Nové Město na Moravě, zastoupeného MUDr. Zdeňkem Kadlecem, ředitelem ON, učiněných v obchodní veřejné soutěži “na dodávku komplexního informačního systému pro Okresní nemocnici v Novém Městě na Moravě”, vyhlášené podle zákona č. 199/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v Obchodním věstníku č. 19/99 ze dne 12.5.1999 pod zn. 074136-19/99, rozhodl podle § 59 písm. a) zákona č. 199/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, **takto**:

Zadavatel Okresní nemocnice Nové Město na Moravě porušil:

§ 29 odst. 5 a § 34 odst. 4 zákona č. 199/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť nevyločil z další účasti v obchodní veřejné soutěži společnost STAPRO s. r. o., která podala nabídku jež obsahovala jako doklad o poskytnutí jistoty bankovní záruku, která svým obsahem neodpovídala § 26 téhož zákona, ale nabídku dále posuzoval a hodnotil, čímž porušil

§ 11 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jelikož jmenovanou společnost zvýhodnil oproti druhému účastníkovi soutěže.

Rozhodnutí Okresní nemocnice Nové Město na Moravě ze dne 18.8.1999 o výběru nejvhodnější nabídky v obchodní veřejné soutěži “na dodávku komplexního informačního systému pro Okresní nemocnici v Novém Městě na Moravě”, oznámené uchazečům dopisem ze dne 18.8.1999, se ruší a zadavateli se ukládá provést nový výběr, a to do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Okresní nemocnice Nové Město na Moravě, Žďárská 610, 592 31 Nové Město na Moravě, zastoupená MUDr. Zdeňkem Kadlecem, ředitelem ON (dále jen “zadavatel”), vyhlásila v Obchodním věstníku č. 19/99 ze dne 12.5.1999 pod zn. 074136-19/99, podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb. (dále jen “zákon”), obchodní veřejnou soutěž “na dodávku komplexního informačního systému pro Okresní nemocnici v Novém Městě na Moravě” (dále jen “soutěž”).

V podmínkách soutěže byl uveden tento způsob hodnocení nabídek:

Reference a odborná způsobilost uchazeče.

Použité technologické prostředky a robustnost systému.

Nabídková cena.

Výhodnost podmínek rozloženého financování.

Výhodnost smlouvy o záručním a pozáručním servisu dodaného plnění.

Z protokolu o otevírání obálek ze dne 25.6.1999 vyplývá, že zadavatel do konce soutěžní lhůty obdržel pět nabídek a že žádná z nich nebyla komisí pro otevírání obálek vyřazena z dalšího posuzování a hodnocení.

Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 16.8.1999 vyplývá, že při posuzování nabídek podle § 34 zákona komise pro posouzení a hodnocení nabídek navrhla zadavateli k vyřazení nabídku společnosti SMS spol. s r. o.; zadavatel tuto společnost vyloučil z další účasti v soutěži. Z uvedené zprávy dále vyplývá, že po posouzení nabídek z hlediska splnění podmínek stanovených v zákoně i podmínek stanovených zadavatelem v podmínkách soutěže a v zadávací dokumentaci, zůstala v soutěži jediná nabídka, kterou komise pro posouzení a hodnocení nabídek doporučila zadavateli jako nejvhodnější; zadavatel doporučení této komise akceptoval a rozhodl, že nejvhodnější nabídku předložila společnost STAPRO s. r. o.

Proti rozhodnutí zadavatele o svém vyloučení ze soutěže, oznámenému společnosti SMS spol. s r. o. dopisem ze dne 17.8.1999, který obdržela dne 18.8.1999, podala tato společnost dopisem ze dne 24.8.1999 zadavateli námitky, které obdržel faxem dne 25.8.1999 a písemně dne 27.8.1999 a kterým po přezkoumání jejich oprávněnosti nevyhověl, což společnosti SMS spol. s r. o. oznámil podle § 56 odst. 2 zákona dopisem ze dne 30.8.1999, který tato společnost obdržela dne 6.9.1999. Vzhledem k tomu, že společnost SMS spol. s r. o. nepovažovala rozhodnutí zadavatele o námitkách za správné, podala dopisem ze dne 10.9.1999 návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen “orgán dohledu”) obdržel návrh společnosti SMS spol. s r. o. na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách dne 10.9.1999, avšak musel jej odmítnout, neboť nebyl podán v souladu s § 57 odst. 2 zákona. Orgán dohledu, v jehož kompetenci je přezkoumávání všech úkonů zadavatele, však přezkoumal dokumentaci o zadání veřejné zakázky včetně nabídek uchazečů o veřejnou zakázku a zjistil skutečnosti, které ho vedly k zahájení tohoto správního řízení z úřední povinnosti.

Podle § 58 zákona účastníky tohoto řízení jsou:

Okresní nemocnice Nové Město na Moravě, Žďárská 610, 592 31 Nové Město na Moravě, zastoupená MUDr. Zdeňkem Kadlecem, ředitelem ON,

STAPRO s. r. o., Na Třísele 44, 530 02 Pardubice, zastoupená Ing. Milanem Kudrnou, jednatelem společnosti, právně zastoupená JUDr. Marcelou Kislingerovou, advokátkou, Masarykovo nám. 1484, 530 02 Pardubice, na základě plné moci přijaté dne 1.10.1999.

Zahájení řízení oznámil orgán dohledu účastníkům řízení dopisem č.j. S 163/99-150/2627/99-jl ze dne 27.9.1999 a stanovil lhůtu, ve které se účastníci řízení mohli vyjádřit ke skutečnostem, které budou podkladem pro rozhodnutí.

Ve stanovené lhůtě se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřila společnost STAPRO s. r. o. dopisem ze dne 1.10.1999, v němž uvedla (zestručněno), že při předložení předmětné bankovní záruky vycházela z ustanovení § 26 zákona, v jehož smyslu a “celém zákonem stanoveném rozsahu byla i bankovní záruka poskytována bez ohledu na vlastní obsah textu poskytnuté záruky, do kterého pouze omylem nebyl vtělen příslušný text”. Pro podporu svého tvrzení přiložila společnost STAPRO s. r. o. ke svému vyjádření dodatek ze dne 30.9.1999 k bankovní záruce č. 5099172 vystavené dne 10.6.1999 bankou Citibank a. s., Evropská 178, 166 40 Praha 6. Banka Citibank a. s. v předmětném dodatku uvedla, že tento dodatek je nedílnou součástí záruky č. 5099172. Závěrem svého vyjádření společnost STAPRO s. r. o. žádá, aby orgán dohledu rozhodl tak, že úkonem zadavatele nebyl porušen zákon.

Po přezkoumání dokumentace o zadání veřejné zakázky orgán dohledu k případu uvádí následující skutečnosti.

Společnost STAPRO s. r. o. poskytla v tomto případě zadavateli jistotu formou bankovní záruky, kterou ve prospěch jmenované společnosti vystavila dne 10.6.1999 banka Citibank a. s. pod č. 5099172 s platností od 25.6.1999 do 31.1.2000. Po přezkoumání obsahu této bankovní záruky orgán dohledu zjistil, že v předmětné záruce je uvedeno, že banka poskytne plnění z bankovní záruky v případě, že společnost STAPRO s. r. o. “v rozporu se zákonem č. 199/94 Sb. nebo podmínkami soutěže zrušila nebo změnila nabídku”. Orgán dohledu konstatuje, že předmětná bankovní záruka svým obsahem neodpovídá § 26 zákona, podle kterého má zadavateli připadnout jistota i v případě, že uchazeč nesplní povinnost uzavřít smlouvu. Tuto skutečnost potvrzuje i stanovisko banky Citibank a. s. ze dne 17.6.1999 k bankovním zárukám totožného obsahu jako bankovní záruka č. 5099172 z něhož vyplývá, že nesplnění povinnosti uzavřít smlouvu uchazečem není bankovní zárukou s výše citovaným obsahem zajištěno. Dodatek ze dne 30.9.1999 (tedy vyhotovený po zahájení tohoto správního řízení) k bankovní záruce č. 5099172 ze dne 10.6.1999, který již zahrnuje všechny případy

taxativně stanovené v § 26 zákona, přestože je nedílnou součástí záruky č. 5099172, nelze považovat za potvrzení skutečnosti, že v době podání nabídky bankovní záruka č. 5099172, předložená zadavateli v nabídce společnosti STAPRO s. r. o. dne 25.6.1999, zajišťovala i případ, že uchazeč nesplní povinnost uzavřít smlouvu, o čemž nepochybně svědčí stanovisko banky Citibank a. s. ze dne 17.6.1999 k bankovním zárukám totožného obsahu.

Předmětný dodatek nelze akceptovat ani z důvodu, že připuštění jakéhokoli doplnění nabídek po otevírání obálek (tedy např. doložení dodatku upravujícího obsah bankovní záruky, dodatku prodlužujícího platnost bankovní záruky, dodatečné předložení chybějícího dokladu ...) by bylo v rozporu se zásadou rovnosti uchazečů, která je v zákoně vyjádřena v kogentním ustanovením § 11 odst. 1 zákona formulací "Žádný z uchazečů nesmí být v obchodní veřejné soutěži zvýhodněn proti ostatním účastníkům soutěže s výjimkami uvedenými v odstavcích 2 a 3".

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem tedy nemůže být uzavřena smlouva na základě této soutěže, neboť nabídka žádného z uchazečů o veřejnou zakázku nebyla zpracována v souladu se zákonem a s podmínkami soutěže (druhý uchazeč o veřejnou zakázku – společnost SMS spol. s r. o. – předložil ve své nabídce bankovní záruku, která svou délkou neodpovídala podmínkám soutěže) a zadavateli tedy nezbývá, než soutěž zrušit.

Po zvážení všech okolností souvisejících se zadáváním této veřejné zakázky ve vztahu ke dvěma v § 59 písm. a) zákona možným variantám rozhodnutí orgánu dohledu v situaci, kdy bylo zjištěno porušení zákona a zadavatel již rozhodl o výběru nevhodnější nabídky, orgán dohledu konstatuje, že od vlastního vyhlášení soutěže v Obchodním věstníku (dne 12.5.1999) do současnosti uplynulo již téměř pět měsíců a soutěž stále ještě není dokončena. V této souvislosti tedy vyvstává otázka, zda z důvodu značného časového odstupů od vyhlášení soutěže dne 12.5.1999 nedošlo k podstatným změnám okolností, za nichž byla veřejná zakázka zadávána a za nichž se soutěže zúčastnili uchazeči o veřejnou zakázku, a zda v současnosti vůbec trvá potřeba zadavatele realizovat předmětnou veřejnou zakázku v rozsahu původní zadávací dokumentace. Tuto otázku však musí posoudit sám zadavatel veřejné zakázky ve fázi posuzování nabídek, do které se vrátí celá soutěž poté, kdy toto rozhodnutí orgánu dohledu nabude právní moci.

V případě, že by orgán dohledu uložil zadavateli nové zadání veřejné zakázky, které by zdánlivě mohlo být vhodnějším řešením, byl by zadavatel povinen bez ohledu na své současné potřeby a možnosti provést nové zadání veřejné zakázky; pokud by tak ve lhůtě stanovené v rozhodnutí neučinil, tedy nesplnil by povinnost uloženou mu rozhodnutím, byl by orgán dohledu nucen přistoupit k výkonu rozhodnutí ve smyslu § 71 a násl. zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). Orgán dohledu tím, že zadavateli uložil provést nový výběr, ponechal výběr řešení nastalé situace na zadavateli, což není v rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. V každém případě však zadavatelem zvolenému řešení vzniklé situace musí předcházet úkon zadavatele, kterým v Obchodním věstníku zruší

předmětnou soutěž (§ 4 odst. 1 zákona). Pro úplnost orgán dohledu uvádí, že i tehdy, je-li zadavateli uloženo nové zadání veřejné zakázky, musí zadání veřejné zakázky zrušit sám zadavatel, neboť orgán dohledu podle současné platné právní úpravy nemá možnost podle § 59 zákona přímo zrušit zadání veřejné zakázky.

Orgán dohledu ve správním řízení postupuje v souladu se základními pravidly řízení uvedenými v § 3 správního řádu, přičemž podle ustanovení § 3 odst. 3 správního řádu je povinen “použít nejvhodnějších prostředků, které vedou ke správnému vyřízení věci”.

Orgán dohledu posoudil celý případ, a na základě všech popsanych skutečností rozhodl, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže - odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek v Brně, Joštova 8. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Petr Hanák
ředitel odboru dohledu
nad zadáváním veřejných zakázek v Brně

Obdrží:

-

Okresní nemocnice Nové Město na Moravě, Žďárská 610, 592 31 Nové Město na Moravě,
zast. MUDr. Zdeňkem Kadlecem

JUDr. Marcela Kislingerová, advokátka, Masarykovo nám. 1484, 530 02 Pardubice

Na vědomí:

STAPRO s. r. o., Na Třísele 44, 530 02 Pardubice, zast. Ing. Milanem Kudrnou

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem tedy nemůže být uzavřena smlouva na základě této soutěže, neboť nabídka žádného z uchazečů o veřejnou zakázku nebyla zpracována v souladu se zákonem a s podmínkami soutěže (druhý uchazeč o veřejnou zakázku – společnost SMS spol. s r. o. – předložil ve své nabídce bankovní záruku, která svou délkou neodpovídala podmínkám soutěže) a zadavateli tedy nezbyvá, než soutěž zrušit.

Po zvážení všech okolností souvisejících se zadáváním této veřejné zakázky ve vztahu ke dvěma v § 59 písm. a) zákona možným variantám rozhodnutí orgánu dohledu v situaci, kdy bylo zjištěno porušení zákona a zadavatel již rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky, orgán dohledu konstatuje, že od vlastního vyhlášení soutěže v Obchodním věstníku (dne 12.5.1999) do současnosti uplynulo již téměř pět měsíců a soutěž stále ještě není dokončena. V této souvislosti tedy vyvstává otázka, zda z důvodu značného časového odstupu od vyhlášení soutěže dne 12.5.1999 nedošlo ke změnám okolností, za nichž byla veřejná zakázka zadávána a za nichž se soutěže zúčastnili uchazeči o veřejnou zakázku, a zda v současnosti vůbec trvá potřeba zadavatele realizovat předmětnou veřejnou zakázku. Tuto otázku však musí posoudit sám zadavatel veřejné zakázky ve fázi posuzování nabídek, do níž se vrátí celá soutěž poté, kdy toto rozhodnutí orgánu dohledu nabude právní moci.

Provedení této rozvahy zadavatelem by fakticky nebylo možné, pokud by mu bylo uloženo nové zadání veřejné zakázky, které by zdánlivě mohlo být vhodnějším řešením. V takovém případě by však byl zadavatel povinen bez ohledu na své současné potřeby a možnosti provést nové zadání veřejné zakázky; pokud by tak ve lhůtě stanovené v rozhodnutí neučinil, tedy nesplnil by povinnost uloženou mu rozhodnutím, byl by orgán dohledu nucen přistoupit k výkonu rozhodnutí ve smyslu § 71 a násl. zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). Orgán dohledu tím, že v tomto případě zadavateli uložil provést nový výběr, ponechal výběr řešení současné situace na zadavateli, což je v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek, který je konstruován tak, aby zadavatelé veřejných zakázek mohli zadávat veřejné zakázky v co největší míře samostatně, bez vlivu centrálního úřadu (orgánu dohledu), s přihlédnutím k místním podmínkám a svým potřebám za předpokladu dodržení všech příslušných právních předpisů. V každém případě však zadavatelem zvolenému řešení současné situace musí předcházet úkon zadavatele, kterým v Obchodním věstníku zruší předmětnou soutěž, a pro úplnost je uvést, že i tehdy, je-li zadavateli uloženo nové zadání veřejné zakázky, musí zadání veřejné zakázky zrušit sám zadavatel, neboť orgán dohledu podle současné platné právní úpravy nemá možnost podle § 59 zákona přímo zrušit zadání veřejné zakázky.

Orgán dohledu ve správních řízeních respektuje základní pravidla řízení uvedená v § 3 správního řádu, a zde uvádí zejména ustanovení § 3 odst. 3 správního řádu, podle kterého jsou správní orgány povinny “použít nejvhodnějších prostředků, které vedou ke správnému vyřízení věci”, ustanovení § 3 odst. 4 správního řádu, které stanoví, aby přijatá rozhodnutí “vedla občany a organizace k dobrovolnému plnění jejich povinností”, a ustanovení § 3 odst.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem tedy nemůže být uzavřena smlouva na základě této soutěže, neboť nabídka žádného z uchazečů o veřejnou zakázku nebyla zpracována v souladu

se zákonem a s podmínkami soutěže (druhý uchazeč o veřejnou zakázku – společnost SMS spol. s r. o. – předložil ve své nabídce bankovní záruku, která svou délkou neodpovídala podmínkám soutěže) a zadavateli tedy nezbývá, než soutěž zrušit.

Po zvážení všech okolností souvisejících se zadáváním této veřejné zakázky ve vztahu ke dvěma v § 59 písm. a) zákona možným variantám rozhodnutí orgánu dohledu v situaci, kdy bylo zjištěno porušení zákona a zadavatel již rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky, orgán dohledu konstatuje, že od vlastního vyhlášení soutěže v Obchodním věstníku (dne 12.5.1999) do současnosti uplynulo již téměř pět měsíců a soutěž stále ještě není dokončena. V této souvislosti tedy vyvstává otázka, zda z důvodu značného časového odstupů od vyhlášení soutěže dne 12.5.1999 nedošlo ke podstatným změnám okolností, za nichž byla veřejná zakázka zadávána a za nichž se soutěže zúčastnili uchazeči o veřejnou zakázku, a zda v současnosti vůbec trvá potřeba zadavatele realizovat předmětnou veřejnou zakázku v rozsahu původní zadávací dokumentace. Tuto otázku však musí posoudit sám zadavatel veřejné zakázky ve fázi posuzování nabídek, do níž se vrátí celá soutěž poté, kdy toto rozhodnutí orgánu dohledu nabude právní moci.

Provedení této rozvahy zadavatelem by fakticky nebylo možné, pokud by mu bylo uloženo nové zadání veřejné zakázky, které by zdánlivě mohlo být vhodnějším řešením. V takovém případě by však byl zadavatel povinen bez ohledu na své současné potřeby a možnosti provést nové zadání veřejné zakázky; pokud by tak ve lhůtě stanovené v rozhodnutí neučinil, tedy nesplnil by povinnost uloženou mu rozhodnutím, byl by orgán dohledu nucen přistoupit k výkonu rozhodnutí ve smyslu § 71 a násl. zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). Orgán dohledu tím, že v tomto případě zadavateli uložil provést nový výběr, ponechal výběr řešení současné situace na zadavateli, což je v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek, který je konstruován tak, aby zadavatelé veřejných zakázek mohli zadávat veřejné zakázky v co největší míře samostatně, bez vlivu centrálního úřadu (orgánu dohledu), s přihlédnutím k místním podmínkám a svým potřebám za předpokladu dodržení všech příslušných právních předpisů. V každém případě však zadavatelem zvolenému řešení současné situace musí předcházet úkon zadavatele, kterým v Obchodním věstníku zruší předmětnou soutěž, a pro úplnost je uvést, že i tehdy, je-li zadavateli uloženo nové zadání veřejné zakázky, musí zadání veřejné zakázky zrušit sám zadavatel, neboť orgán dohledu podle současné platné právní úpravy nemá možnost podle § 59 zákona přímo zrušit zadání veřejné zakázky.

Orgán dohledu ve správních řízeních respektuje základní pravidla řízení uvedená v § 3 správního řádu, a zde uvádí zejména ustanovení § 3 odst. 3 správního řádu, podle kterého jsou správní orgány povinny “použít nejvhodnějších prostředků, které vedou ke správnému vyřízení věci”, ustanovení § 3 odst. 4 správního řádu, které stanoví, aby přijatá rozhodnutí “vedla občany a organizace k dobrovolnému plnění jejich povinností”, a ustanovení § 3 odst.

§ 29 odst. 5 a § 34 odst. 4 zákona č. 199/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť ve fázi otevírání obálek s nabídkami ani ve fázi posuzování nabídek nebyla komisí pro posouzení a hodnocení nabídek vyřazena nabídka a zadavatelem následně vyloučen uchazeč, který podal

nabídku obsahující jako doklad o poskytnutí jistoty bankovní záruku, která obsahově neodpovídala § 26 cit. zákona, jež taxativně určuje případy, kdy zadavatel může uplatnit výkon práva z poskytnuté jistoty.

Hlavním důvodem, který orgán dohledu vedl k tomu, že zadavateli uložil provést nový výběr je skutečnost, že od vlastního vyhlášení soutěže v Obchodním věstníku (dne 12.5.1999) do současnosti uplynulo již téměř pět měsíců a soutěž stále ještě nebyla dokončena. V této souvislosti tedy vyvstává otázka, zda z důvodu značného časového odstupu od vyhlášení soutěže dne 12.5.1999 nedošlo ke změnám okolností, za nichž byla veřejná zakázka zadávána a za nichž se soutěže zúčastnili uchazeči o veřejnou zakázku a zda v současnosti vůbec trvá potřeba zadavatele realizovat předmětnou veřejnou zakázku. Tuto otázku však musí posoudit sám zadavatel veřejné zakázky ve fázi posuzování nabídek, do níž se vrátí celá soutěž poté, kdy toto rozhodnutí orgánu dohledu nabude právní moci, což by nebylo možné, pokud by zadavateli bylo uloženo nové zadání veřejné zakázky. V takovém případě by byl zadavatel povinen bez ohledu na své současné potřeby a možnosti provést nové zadání veřejné zakázky; pokud by tak ve lhůtě stanovené v rozhodnutí neučinil, tedy nesplnil by povinnost uloženou mu rozhodnutím, byl by orgán dohledu nucen přistoupit k výkonu rozhodnutí. Tedy tím, že orgán dohledu zadavateli uložil provést nový výběr, ponechal výběr řešení současné situace na zadavateli, což je v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek, který je konstruován tak, aby zadavatelé veřejných zakázek mohli zadávat veřejné zakázky v co největší míře samostatně, bez vlivu centrálního úřadu (orgánu dohledu), s přihlédnutím k místním podmínkám a svým potřebám za předpokladu dodržení všech příslušných právních předpisů. Řešením však nemůže být uzavření smlouvy na základě této soutěže, neboť nabídka žádného z uchazečů o veřejnou zakázku nebyla zpracována v souladu se zákonem nebo podmínkami soutěže a zadavateli tedy nezbude, než soutěž zrušit, avšak s tím, že mu není striktně přikazován další postup, ale výběr řešení vzniklé situace je na zadavateli.